

Sygn. akt VII U 451/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Grażyna Cichosz

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2016 roku w Lublinie

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 04 lutego 2015 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyjmuje do ustalenia emerytury J. M. wynagrodzenie za lata 1978 do 1991 wykazane w legitymacji ubezpieczeniowej.

Sygn. akt VII U 451/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia (...) roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał J. M. prawo do emerytury. Do ustalenia jej wysokości odmówił uwzględnienia zarobków wskazanych w legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1978-1991.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. M. domagając się zaliczenia w poczet ustalenia wysokości emerytury wynagrodzeń za okres od 1978 do 1991 roku z tytułu wykonywania pracy w Spółdzielni Usługowo-Handlowej (...) w T. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Organ rentowy zakwestionował zarobki wynikające z legitymacji ubezpieczeniowej za okres od 1978 do 1991 roku z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Usługowo-handlowej (...) w T., gdyż przy wpisach nie podano daty ich dokonania a pieczęć imienna osoby odpowiedzialnej za dokonanie wpisów jest nieczytelna.

Sąd Okręgowy w celu weryfikacji zakwestionowanych zarobków dopuścił dowód z zeszytów wynagrodzeń, w których znajdują się zestawienia wynagrodzeń pracowników przedsiębiorstwa. Ich zestawienie z zarobkami wskazanymi w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy prowadzi do wniosku, że zarobki wpisane w legitymacji zostały wpisane prawidłowo za wyjątkiem roku 1988, gdzie kwota zarobków z legitymacji jest mniejsza od zarobków ujętych w zeszycie o 4 zł. W. S. dokonujący wpisów w legitymacji wnioskodawcy wskazał, że wystawił je pod koniec zatrudnienia na

podstawie dokumentacji osobowej. Wówczas spółdzielnia była likwidowana i akta osobowe były jeszcze dostępne (zeznania W. S. – k. 23v-24, zeszyty wynagrodzeń – k. 20, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 16 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o zeszyty wynagrodzeń pracowników, legitymację ubezpieczeniową wnioskodawcy oraz zeznania głównego księgowego W. S., który dokonywał wpisów w legitymacji. Dowody te jednoznacznie potwierdzają wysokość zarobków wnioskodawcy w zakwestionowanym okresie. Co prawda wpis w legitymacji ubezpieczeniowej za 1988 roku jest niższy aniżeli wynagrodzenie wynikające z zeszytu o 4 zł, jednak w związku z tym, że wnioskodawca domagał się zaliczenia wynagrodzeń na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej różnica ta nie stanowiła przeszkody do zaliczenia także i tego wynagrodzenia. Powyższe dowody Sąd obdarzył wiarą w całości jako autentyczne, logiczne i miarodajne.

Odwołanie J. M. jako zasadne zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748 j.t.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Mając na uwadze, że w niniejszym postępowaniu J. M. udowodnił wysokość wynagrodzenia wynikającego z legitymacji ubezpieczeniowej za lata 1978 do 1991, zarobki te należało przyjąć do ustalenia wysokości jego emerytury. Zaskarżona decyzja podlegała zatem zmianie.

W tym stanie rzeczy, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.